

повноважень з приводу призначення, обчислення, перерахунку, здійснення, надання, одержання пенсійних виплат непрацездатним громадянам, виплат за загальнообов'язковим державним соціальним страхуванням та інших соціальних виплат, соціальних послуг, допомоги, захисту, пільг, речового майна, пайків або грошової компенсації замість них тощо. У разі прийняття запропонованих змін до закону, ця категорія спорів повинна розглядатися місцевими загальними судами як адміністративними судами за місцем проживання фізичних осіб, що дозволить найменш соціально захищеним верствам населення захищати свої соціальні права в порядку адміністративного судочинства за місцем проживання.

Необхідно зазначити, що на сьогодні потребують свого вдосконалення норми, які гарантують розгляд адміністративним судом адміністративної справи протягом розумного строку, відсутність можливостей для затягування адміністративного процесу на будь-якій із його стадій із суто формальних підстав, а також вирішення справи колегіальним складом суду. Недотримання правил щодо колегіального розгляду адміністративної справи має суттєве значення для визначення повноважного складу суду, а тому, в разі його порушення, судові рішення підлягають обов'язковому скасуванню з направленням справи на новий судовий розгляд. Встановлення граничного строку вирішення питання про необхідність розгляду адміністративних справ в окружному адміністративному суді колегією в складі трьох суддів, унеможливило б затягування розгляду справи.

Неможливо оминати і проблему змагальності сторін у судовому процесі. У відповідності із принципом змагальності кожна із двох сторін в судовому процесі має право отримувати інформацію про факти і аргументи, якими володіє інша сторона, а також користуватись однаковими можливостями надання відповіді іншій стороні. В адміністративних справах це передбачає також те, що особа повинна мати доступ до документів, що надає суду відповідний орган публічної влади [2].

В окремих випадках позивач (заявник) також повинен мати право отримати документи, що знаходяться у володінні органу публічної влади, але які останній не використовує в своєму захисті в суді і які не долучені судом до справи. Звичайно, факт порушення провадження в справі проти органу публічної влади не створює права особи на необмежений доступ до урядових документів. Обов'язок відповідного органу обмежується, на думку Європейського суду, лише тими документами, які мають відношення до скарги заявника. Європейський суд з прав людини визнає порушенням ухвалене рішення судом, посилаючись на аргументи, про які заявникам не було нічого відомо; коли одній стороні було відмовлено в доступі до документів, що знаходились в справі; коли було відмовлено в можливості